

SUOMEN SÄÄDÖSKOKOELMA

2003 Julkaistu Helsingissä 31 päivänä joulukuuta 2003 N:o 1286—1296

SISÄLLYS

N:o		Sivu
1286	Laki rikoksen johdosta tapahtuvasta luovuttamisesta Suomen ja muiden Euroopan unionin jäsenvaltioiden välillä	4399
1287	Laki rikoksen johdosta tapahtuvasta luovuttamisesta annetun lain muuttamisesta	4416
1288	Laki rikoksen johdosta tapahtuvasta luovuttamisesta Suomen ja muiden pohjoismaiden välillä annetun lain muuttamisesta	4419
1289	Laki kansainvälisestä yhteistoiminnasta eräiden rikosoikeudellisten seuraamusten täytäntöönpanossa annetun lain muuttamisesta	4421
1290	Laki oikeudenkäymiskaaren 31 luvun muuttamisesta	4423
1291	Laki Suomen Akatemiasta annetun lain 7 §:n muuttamisesta	4425
1292	Valtioneuvoston asetus metsäkeskuksista ja metsätalouden kehittämiskeskuksesta annetun asetuksen 15 §:n muuttamisesta	4426
1293	Sisäasiainministeriön asetus Pelastusopiston suoritteiden maksullisuudesta ja maksuperusteista ..	4427
1294	Sosiaali- ja terveysministeriön asetus vuoden 2004 liikenneturvallisuusmaksusta	4428
1295	Maa- ja metsätalousministeriön ilmoitus eräiden maatilalain mukaisten myyntihintasaamisten ja lainojen viitekorosta	4429
1296	Maa- ja metsätalousministeriön ilmoitus eräiden porotalouden ja luontaiselinkeinojen rahoituslain mukaisten asuntolainojen viitekorosta	4430

N:o 1286

L a k i

rikoksen johdosta tapahtuvasta luovuttamisesta Suomen ja muiden Euroopan unionin jäsenvaltioiden välillä

Annettu Helsingissä 30 päivänä joulukuuta 2003

Eduskunnan päätöksen mukaisesti, joka on tehty perustuslain 95 §:n 2 momentissa määrätyllä tavalla, säädetään:

1 luku Yleiset säännökset

1 §

Soveltamisala

Tämän lain mukaisesti voidaan syyteto-

menpiteitä taikka vapausrangaistuksen täytäntöönpanoa varten luovuttaa Suomessa oleskeleva henkilö Suomesta toiseen Euroopan unionin jäsenvaltioon sekä pyytää toisessa Euroopan unionin jäsenvaltiossa oleskeleva henkilö luovutettavaksi Suomeen.

HE 88/2003
LaVM 7/2003
EV 128/2003

Neuvoston puitepäätos (2002/584/YOS); EYVL N:o L 190, 18.7.2002, s. 1

2 luku

Luovuttaminen Suomesta toiseen jäsenvaltioon*Yleiset edellytykset*

2 §

Luovuttaminen kaksoisrangaistavuuden täytyessä

Luovuttamiseen suostutaan, jos pyynnön perusteena olevasta teosta pyynnön esittäneen jäsenvaltion laissa säädetty ankarin rangaistus on vähintään vuoden vapausrangaistus ja teko on tai olisi Suomessa vastaavissa olosuhteissa tehtynä Suomen lain mukaan rikos.

Jos joku on tuomittu vapausrangaistukseen, luovuttamiseen suostutaan, jos tuomittu seuraamus on vähintään neljän kuukauden vapausrangaistus ja teko on tai olisi Suomessa vastaavissa olosuhteissa tehtynä Suomen lain mukaan rikos.

3 §

Luovuttaminen kaksoisrangaistavuutta tutkimatta

Riippumatta siitä, onko pyynnön perusteena oleva teko Suomen lain mukaan rikos, luovuttamiseen suostutaan, jos teko on pyynnön esittäneen jäsenvaltion lain mukaan 2 momentissa tarkoitettu teko ja kyseisen jäsenvaltion laissa säädetty ankarin rangaistus teosta on vähintään kolmen vuoden vapausrangaistus. Luovuttaminen vapausrangaistuksen täytäntöönpanoa varten edellyttää lisäksi, että tuomittu seuraamus on vähintään neljän kuukauden vapausrangaistus.

Edellä 1 momentissa tarkoitettut teot ovat:

- 1) rikollisjärjestöön osallistuminen;
- 2) terrorismi;
- 3) ihmiskauppa;
- 4) lapsen seksuaalinen hyväksikäyttö ja lapsipornografia;
- 5) huumausaineiden ja psykotrooppisten aineiden laitton kauppa;
- 6) aseiden, ampumatarvikkeiden ja räjähteiden laitton kauppa;
- 7) lahjonta;
- 8) petos, mukaan lukien Euroopan yhteis-

söjen taloudellisten etujen suojaamisesta tehdyssä yleissopimuksessa (SopS 85/2002) tarkoitettu Euroopan yhteisöjen taloudellisiin etuihin kohdistuva petos;

- 9) rahanpesu;
- 10) rahan, mukaan lukien euron, väärentäminen;
- 11) tietoverkkorikollisuus;
- 12) ympäristörikollisuus, mukaan lukien uhanalaisten eläinlajien laitton kauppa ja uhanalaisten kasvilajien ja kasvilajikkeiden laitton kauppa;
- 13) laittomassa maahantulossa ja maassa oleskelussa avustaminen;
- 14) tahallinen henkirikos, vakava pahoinpitely ja vakavan ruumiinvamman aiheuttaminen;
- 15) ihmisen elinten ja kudosten laitton kauppa;
- 16) ihmisryöstö, vapaudenriisto ja panttivangiksi ottaminen;
- 17) rasismi ja muukalaisviha;
- 18) järjestäytynyt varkausrikollisuus ja aseellinen ryöstö;
- 19) kulttuuriomaisuuden laitton kauppa, mukaan lukien antiikki- ja taide-esineiden laitton kauppa;
- 20) petollinen menettely;
- 21) ryöstöntapainen kiristys ja kiristys;
- 22) tuotteiden laitton väärentäminen ja jäljentäminen;
- 23) hallinnollisten asiakirjojen väärentäminen ja kaupankäynti väärennöksillä;
- 24) maksuvälineväärennykset;
- 25) hormonivalmisteiden ja muiden kasvua edistävien aineiden laitton kauppa;
- 26) ydin- tai radioaktiivisten aineiden laitton kauppa;
- 27) varastettujen ajoneuvojen kauppa;
- 28) raiskaus;
- 29) murhapoltto;
- 30) kansainvälisen rikostuomioistuimen tuomiovaltaan kuuluvat rikokset;
- 31) ilma-aluksen ja aluksen kaappaus;
- 32) tuhotyö.

4 §

Liitännäiset rikokset

Jos pyyntö käsittää useita tekoja ja 2 tai 3 §:ssä säädetty edellytykset ovat olemassa

jonkin teon osalta, pyyntöön voidaan suostua myös niiden muiden tekojen osalta, jotka tai joita vastaavat teot ovat Suomen lain mukaan rikoksia.

Kieltäytymisperusteet

5 §

Ehdottomat kieltäytymisperusteet

Luovuttamisesta tulee kieltäytyä, jos:

1) pyynnön perusteena olevasta teosta on Suomessa perustuslain 105 §:n 2 momentin mukaisesti lailla säädetty yleinen armahdus ja tekoon voitaisiin rikoslain (39/1889) 1 luvun mukaan soveltaa Suomen lakia;

2) luovutettavaksi pyydetty on Suomessa tai jossakin toisessa jäsenvaltiossa lainvoimaisesti tuomittu pyynnön perusteena olevasta teosta edellyttäen, että jos hänet on tuomittu rangaistukseen, hän on suorittanut sen tai suorittaa sitä taikka rangaistusta ei voida enää panna täytäntöön tuomion antaneen jäsenvaltion lainsäädännön mukaan;

3) luovutettavaksi pyydetty ei pyynnön perusteena olevan teon tehdessään ollut täytänyt viittätoista vuotta;

4) pyyntö koskee vapausrangaistuksen täytäntöönpanoa ja luovutettavaksi pyydetty on Suomen kansalainen ja pyytää saada suorittaa vapausrangaistuksen Suomessa; vapausrangaistus on pantava Suomessa täytäntöön noudattaen, mitä siitä erikseen säädetään;

5) pyynnön perusteena oleva teko katsotaan rikoslain 1 luvun mukaan tehdyksi kokonaan tai osittain Suomessa taikka suomalaisessa aluksessa tai ilma-aluksessa ja:

a) teko tai sitä vastaava teko ei ole Suomessa rangaistava; taikka

b) rikoksen syyteoikeus on Suomen lain mukaan vanhentunut taikka rangaistusta ei voitaisi enää tuomita tai panna täytäntöön;

6) on perusteltua syytä epäillä, että luovutettavaksi pyydettyä uhkasi kuolemanrangaistus, kidutus tai muu ihmisarvoa loukkaava kohtelu tai että hän joutuisi alkuperänsä, tiettyyn yhteiskuntaryhmään kuulumisensa, uskontonsa, vakaumuksensa tai poliittisen mielipiteensä vuoksi henkeään tai vapauttaan uhkaavan tai muun vainon kohteeksi, taikka

voidaan perustellusti olettaa, että hän joutuu ihmisoikeuksien tai perustuslaissa turvattuun oikeusturvan, sananvapauden tai yhdistymisvapauden loukkauksen kohteeksi.

Luovuttamisesta tulee kieltäytyä myös, jos luovuttaminen asianomaisen henkilön ikään, terveydentilaan tai muihin henkilökohtaisiin seikkoihin taikka erityisiin olosuhteisiin nähden olisi inhimillisistä syistä kohtuutonta eikä tämä kohtuuttomuus ole poistettavissa siirtämällä täytäntöönpanoa 47 §:n nojalla.

6 §

Harkinnanvaraiset kieltäytymisperusteet

Luovuttamisesta voidaan kieltäytyä, jos:

1) luovutettavaksi pyydetty on Suomessa syytteessä pyynnön perusteena olevasta teosta;

2) pyynnön perusteena olevasta teosta on Suomessa päätetty jättää syyte nostamatta tai nostetusta syyteestä on luovuttu;

3) pyynnön perusteena olevasta teosta on jossakin jäsenvaltiossa annettu muu lopullinen päätös kuin tuomio, joka estäisi syytteen nostamisen;

4) pyynnön perusteena oleva teko katsotaan rikoslain 1 luvun mukaan tehdyksi kokonaan tai osittain Suomessa taikka suomalaisessa aluksessa tai ilma-aluksessa ja on tarkoituksenmukaisempaa käsitellä asia Suomessa;

5) rikoksen syyteoikeus on Suomen lain mukaan vanhentunut taikka rangaistusta ei voitaisi enää tuomita tai panna täytäntöön ja tekoon voidaan rikoslain 1 luvun mukaan soveltaa Suomen lakia;

6) pyyntö koskee vapausrangaistuksen täytäntöönpanoa, luovutettavaksi pyydetty asuu Suomessa pysyvästi ja pyytää saada suorittaa vapausrangaistuksen Suomessa sekä hänen henkilökohtaisten olosuhteittensa tai muun erityisen syyn takia on perusteltua, että hän suorittaa vapausrangaistuksen Suomessa; vapausrangaistus on pantava Suomessa täytäntöön noudattaen, mitä siitä erikseen säädetään;

7) luovutettavaksi pyydetty on jossakin muussa kuin Euroopan unioniin kuuluvassa valtiossa tai kansainvälisessä rikostuomiois-

tuimessa lainvoimaisesti tuomittu pyynnön perusteena olevasta teosta edellyttäen, että jos hänet on tuomittu rangaistukseen, hän on suorittanut sen tai suorittaa sitä taikka rangaistusta ei voida enää panna täytäntöön tuomion antaneen maan lainsäädännön mukaan;

8) pyynnön perusteena oleva teko on tehty pyynnön esittäneen jäsenvaltion alueen ulkopuolella eikä siihen Suomessa vastaavassa tilanteessa voitaisi rikoslain 1 luvun mukaan soveltaa Suomen lakia.

7 §

Suostumus luovuttamiseen

Vaikka luovutettavaksi pyydetty suostuu luovuttamiseensa, luovuttamisesta voidaan kieltäytyä 6 §:n 1 tai 4 kohdassa säädetyllä perusteella.

Ehdot

8 §

Luovutettavan palauttamista koskeva ehto

Päätettäessä luovuttaa Suomen kansalainen syytetoimenpiteitä varten luovuttamisen ehdoksi on asetettava, että hänet välittömästi tuomion tultua lainvoimaiseksi palautetaan Suomeen suorittamaan mahdollisesti tuomitua vapausrangaistusta, jos luovutettavaksi pyydetty luovuttamisasian käsittelyn yhteydessä on pyytänyt saada suorittaa rangaistuksen Suomessa.

Jos luovutettavaksi pyydetty asuu Suomessa pysyvästi, 1 momentin mukainen ehto voidaan asettaa, jos luovutettavaksi pyydetty luovuttamisasian käsittelyn yhteydessä on pyytänyt saada suorittaa rangaistuksen Suomessa ja hänen henkilökohtaisten olosuhteitensa tai muun erityisen syyn takia on perusteltua, että hän voi suorittaa mahdollisesti tuomittavan vapausrangaistuksen Suomessa.

Edellä 1 ja 2 momentissa tarkoitettut vapausrangaistukset on pantava Suomessa täytäntöön noudattaen, mitä siitä erikseen säädetään.

9 §

Poissaolotuomiota koskeva ehto

Jos luovuttamista on pyydetty sellaisen vapausrangaistuksen täytäntöönpanoa varten, joka on tuomittu vastaajan ollessa poissa asian käsittelystä, eikä tuomitulle henkilökohtaisesti ole annettu haastetta tiedoksi tai muuten ilmoitettu poissa ollessa annettuun tuomioon johtaneen oikeuskäsittelyn aikaa ja paikkaa, luovuttamisen ehdoksi on asetettava, että pyynnön esittänyt jäsenvaltio antaa vakuutuksen siitä, että luovutettavaksi pyydettyllä on mahdollisuus asian uudelleenkäsitteilyyn kyseisessä jäsenvaltiossa ja mahdollisuus olla läsnä uudelleenkäsitelyssä.

Edellä 1 momentissa tarkoitettu vakuutus on annettava ennen luovuttamispäätöksen tekemistä.

10 §

Elinkautista rangaistusta koskeva ehto

Jos pyynnön perusteena olevasta teosta voi pyynnön esittäneessä jäsenvaltiossa seurata elinkautinen vapausrangaistus, luovuttamisen ehdoksi voidaan asettaa, että pyynnön esittänyt jäsenvaltio antaa vakuutuksen, että tuomitua rangaistusta voidaan sen lainsäädännön tai oikeuskäytännön mukaan muuttaa taikka siitä voidaan pyytää armahdusta.

Edellä 1 momentissa tarkoitettu vakuutus on annettava ennen luovuttamispäätöksen tekemistä.

Toimivaltaiset viranomaiset

11 §

Toimivaltaiset tuomioistuimet

Luovuttamisesta ja säilöön ottamisen voimassa pitämisestä päättää:

1) Helsingin käräjäoikeus, jos luovutettavaksi pyydetty on otettu kiinni tai muuten tavoitettu Helsingin tai Kouvolan hovioikeuden tuomiopiirin alueella;

2) Kuopion kärjäoikeus, jos luovutettavaksi pyydetty on otettu kiinni tai muuten tavoitettu Itä-Suomen hovioikeuden tuomiopiirin alueella;

3) Oulun kärjäoikeus, jos luovutettavaksi pyydetty on otettu kiinni tai muuten tavoitettu Rovaniemen hovioikeuden tuomiopiirin alueella;

4) Tampereen kärjäoikeus, jos luovutettavaksi pyydetty on otettu kiinni tai muuten tavoitettu Turun tai Vaasan hovioikeuden tuomiopiirin alueella.

Erityisestä syystä 1 momentissa mainittu kärjäoikeus voi päättää luovuttamisesta ja säilöön ottamisen voimassa pitämisestä siitä riippumatta, minkä hovioikeuden tuomiopiirin alueella luovutettavaksi pyydetty on otettu kiinni tai muuten tavoitettu.

12 §

Toimivaltaiset syyttäjät

Jollei tässä laissa toisin säädetä, Helsingin, Kuopion, Oulun ja Tampereen kärjäoikeuksien tuomiopiirissä toimivat kihlakunnansyyttäjät ovat toimivaltaisia hoitamaan tämän lain mukaisia syyttäjätehtäviä.

Erityisestä syystä toimivaltainen syyttäjä voi olla myös muu kuin 1 momentissa tarkoitettu syyttäjä.

Pyynnön toimittaminen ja sisältö

13 §

Yhteydenpitojärjestys

Pyynnön esittäneen jäsenvaltion toimivaltainen viranomainen toimittaa kiinniottamista ja luovuttamista koskevan pyynnön tarkastusten asteittaisesta lakkauttamisesta yhteisillä rajoilla tehdyn Schengenin sopimuksen soveltamisesta tehdystä yleissopimuksessa (SopS 23/2001) tarkoitettuun tietojärjestelmään tai vastaavaan järjestelmään.

Jos luovutettavaksi pyydetyn olinpaikka Suomessa tunnetaan, pyyntö voidaan toimit-

taa suoraan tai kansainvälisten yhteydenpito-kanavien välityksellä toimivaltaiselle syyttäjälle.

Syyttäjän on tehtävä keskusrikospoliisille ilmoitus pyynnöstä, jota ei ole toimitettu keskusrikospoliisiin välityksellä.

14 §

Pyynnön sisältö ja muoto

Kiinniottamista ja luovuttamista koskevan pyynnön tulee sisältää seuraavat tiedot:

1) luovutettavaksi pyydetyn henkilöllisyys ja kansalaisuus;

2) pyynnön esittäneen toimivaltaisen viranomaisen nimi, osoite, puhelin- ja telekopionumero sekä sähköpostiosoite;

3) ilmoitus siitä, onko olemassa täytännönpanokelpoinen oikeudellinen päätös tai tuomio, joka täyttää 2 tai 3 §:ssä säädetty edellytykset;

4) rikoksen luonne ja oikeudellinen luokittelu, erityisesti 3 §:n 2 momentissa tarkoitetuista teoista;

5) kuvaus olosuhteista, joissa rikos on tehty, mukaan lukien aika, paikka ja se, miten luovutettavaksi pyydetty on osallinen rikokseen;

6) määrätty rangaistus, jos kyseessä on lopullinen tuomio, tai pyynnön esittäneen jäsenvaltion laissa rikoksesta säädetty rangaistusasteikko;

7) mahdollisuuksien mukaan rikoksen muut seuraukset.

Pyyntö voidaan tehdä kirjallisesti, sähköisenä viestinä tai muuten sellaisella tavalla, josta voidaan esittää kirjallinen todiste.

15 §

Kieli ja käännökset

Pyyntö on tehtävä suomen, ruotsin tai englannin kielellä taikka siihen on liitettävä käännös jollekin näistä kielistä.

Suomen toimivaltainen viranomainen voi täyttää pyynnön, vaikka pyyntö on tehty jollakin muulla kuin suomen, ruotsin tai englannin kielellä, jollei pyynnön täyttämälle muutoin ole estettä.

Jos pyyntö on tehty muulla kuin suomen tai ruotsin kielellä, keskusrikospoliisin tulee huolehtia pyynnön kääntämisestä suomen tai ruotsin kielelle.

Kiinniottaminen ja säilöön ottaminen

16 §

Kiinniottaminen

Poliisimies saa ottaa kiinni tämän lain nojalla luovutettavaksi pyydetyn, joka on määrätty säilöön otettavaksi.

Poliisimies saa ottaa tämän lain nojalla luovutettavaksi pyydetyn kiinni ilman säilöön ottamista koskevaa päätöstäkin, jos kiinniottamista ja luovuttamista koskevan pyynnön täytäntöönpano voi muuten vaarantua. Kiinniottamisesta on soveltuvin osin voimassa, mitä siitä pakkokeinolaissa (450/1987) säädetään.

Kiinniottamisesta on viipymättä ilmoitettava keskusrikospoliisille ja toimivaltaiselle syyttäjälle. Keskusrikospoliisi ilmoittaa luovutettavaksi pyydetyn kiinniottamisesta pyynnön esittäneen jäsenvaltion toimivaltaiselle viranomaiselle.

17 §

Säilöön ottaminen

Luovuttamisen varmistamiseksi pidättämiseen oikeutettu virkamies voi päättää ottaa luovutettavaksi pyydetyn säilöön. Säilöön ottamista koskevat asiakirjat on viipymättä toimitettava toimivaltaiselle syyttäjälle. Jos syyttäjä päättää jatkaa säilössä pitämistä, hänen on ilmoitettava siitä toimivaltaiselle käräjäoikeudelle.

Säilössä pitämisestä on soveltuvin osin voimassa, mitä tutkintavankeudesta säädetään.

Luovutettavaksi pyydetty voidaan säilöön ottamisen sijasta määrätä matkustuskieltoon. Matkustuskiellosta on soveltuvin osin voimassa, mitä siitä pakkokeinolaissa säädetään ja mitä tässä laissa säädetään säilöön ottamisesta.

18 §

Säilöön ottamisen pitäminen voimassa

Saatuun ilmoituksen säilöön ottamisesta käräjäoikeuden on otettava säilöön ottamisen voimassa pitämistä koskeva asia käsiteltävään viipymättä noudattaen soveltuvin osin, mitä pakkokeinolaissa säädetään vangitsemisvaatimuksen käsittelystä. Syyttäjä esittää säilöön ottamisen voimassa pitämistä koskevan vaatimuksen käräjäoikeudessa.

Tuomioistuimen on pysytettävä säilöön ottamista koskeva päätös voimassa, jos on syytä epäillä, että kiinniottamista ja luovuttamista koskevan pyynnön täytäntöönpano voi muuten vaarantua. Syyttäjän on ilmoitettava käräjäoikeuden päätöksestä keskusrikospoliisille.

19 §

Kantelu säilöön ottamisen pitämisestä voimassa

Säilöön otettu saa määräajasta riippumatta kannella korkeimpaan oikeuteen käräjäoikeuden säilöön ottamisen voimassa pitämistä koskevasta päätöksestä.

Avustaja ja puolustaja

20 §

Oikeus avustajaan ja puolustajaan

Luovutettavaksi pyydetyllä on oikeus käyttää avustajaa.

Luovutettavaksi pyydetylle on määrättävä puolustaja, jos hän sitä pyytää. Tuomioistuim määrää puolustajalle maksettavaksi kohtuullisen korvauksen, joka jää valtion vahingoksi. Puolustajan määräämisestä viran puolesta samoin kuin puolustajasta muutoin on soveltuvin osin voimassa, mitä oikeudenkäynnistä rikosasioissa annetun lain (689/1997) 2 luvussa säädetään.

Luovutettavaksi pyydetylle, joka on otettu kiinni tai muuten tavoitettu Suomessa, poliisin on viipymättä selvitettävä hänen oikeu-

tensa käyttää avustajaa sekä se, että hänelle voidaan määrätä puolustaja.

Luovuttamisasian valmistelu

21 §

Luovutettavaksi pyydetylle tehtävät ilmoitukset ja tiedustelut

Kun luovutettavaksi pyydetty on pyynnön vuoksi otettu säilöön tai muuten tavoitettu Suomessa, keskusrikospoliisin on viipymättä annettava luovutettavaksi pyydetylle todisteellisesti tiedoksi kiinniottamista ja luovuttamista koskeva pyyntö sekä selostettava sen sisältö. Luovutettavaksi pyydetylle on myös ilmoitettava, että hänellä on mahdollisuus suostua luovuttamiseensa sekä siihen, että jäsenvaltiossa, johon hänet luovutetaan, hänet saadaan asettaa syytteeseen, häntä rangaista tai häneltä riistää vapaus muusta ennen luovuttamista tehdystä rikoksesta kuin siitä, jonka perusteella luovuttamista pyydetään, ja siihen, että hänet voidaan luovuttaa edelleen toiseen jäsenvaltioon. Luovutettavaksi pyydetylle on lisäksi selostettava suostumusten merkitys. Luovutettavaksi pyydetyltä on tiedusteltava, aikooko hän suostua luovuttamiseensa tai katsooko hän, että tässä laissa säädettyjä kieltäytymisperusteita tai ehtoja voidaan soveltaa hänen asiassaan. Luovutettavaksi pyydetyltä on tarvittaessa myös tiedusteltava, pyytääkö hän saada suorittaa vapausrangaistuksensa Suomessa.

Edellä 1 momentissa tarkoitetut ilmoitukset ja tiedustelut on tehtävä luovutettavaksi pyydetyn ymmärtämällä kielellä. Suomen ja ruotsin kielen käyttämisestä säädetään kieli-laissa (423/2003).

Suoritetuista toimenpiteistä on laadittava pöytäkirja, johon on tehtävä merkinnät tehdyistä toimenpiteistä ja jossa on ilmoitettava saatu selvitys. Keskusrikospoliisi toimittaa pöytäkirjan ja muut asiakirjat toimivaltaiselle syyttäjälle.

22 §

Määräaikojen noudattaminen

Saatuaan 17 §:n mukaisesti säilöön otta-

mista koskevat asiakirjat syyttäjän on huolehdittava, että luovuttamisasiaa käsitellään viivytyksettä siten, että tuomioistuin voi noudattaa tässä laissa säädettyjä määräaikoja.

23 §

Lisätietojen pyytäminen

Syyttäjä ja poliisi voivat tarvittaessa pyytää lisätietoja pyynnön esittäneen jäsenvaltion toimivaltaiselta viranomaiselta. Tietojen toimittamiselle voidaan asettaa määräaika.

24 §

Pyynnön toimittaminen käräjäoikeudelle

Syyttäjän tulee toimittaa käräjäoikeudelle pyyntö luovuttamista koskevan päätöksen tekemisestä. Pyyntö on oltava kirjallinen. Syyttäjän on toimitettava jäljennös pyynnöstä luovutettavaksi pyydetylle tämän ymmärtämällä kielellä.

Pyynnössä tulee esittää:

1) ajankohta, jolloin luovutettavaksi pyydetty on otettu kiinni tai muuten tavoitettu Suomessa;

2) onko luovutettavaksi pyydetty säilöön otettuna sekä säilöön ottamisen ajankohta;

3) selvitys luovuttamisen edellytyksistä, kieltäytymisperusteista ja ehdoista;

4) onko luovutettavaksi pyydetty ilmoittanut aikovansa suostua luovuttamiseensa tai antaa tässä laissa tarkoitettuja muita suostumuksia; sekä

5) onko luovutettavaksi pyydetystä esitetty muita luovuttamispyyntöjä.

Pyynnössä on lisäksi ilmoitettava luovutettavaksi pyydetyn ja hänen avustajansa nimi sekä yhteystiedot. Pyyntöön liitteenä tulee olla kiinniottamista ja luovuttamista koskeva pyyntö, mahdollisesti toimitetut lisätiedot sekä keskusrikospoliisin laatima pöytäkirja.

Luovuttamisasian käsittely

25 §

Muu noudatettava sääntely

Jollei tässä laissa toisin säädetä, luovutta-

misasian käsittelyssä kärjäoikeudessa noudatetaan soveltuvin osin, mitä rikosasiain käsittelystä kärjäoikeudessa säädetään.

26 §

Määräaikojen noudattaminen kärjäoikeudessa

Kärjäoikeuden on huolehdittava, että luovuttamisasiaa käsitellään viivytystä siten, että tuomioistuin voi noudattaa tässä laissa säädettyjä määräaikoja.

27 §

Kärjäoikeuden kokoonpano ja istunto

Luovuttamisasiaa käsiteltäessä kärjäoikeus on päätösvaltainen myös, kun siinä on yksin puheenjohtaja. Istunto voidaan pitää myös muuna aikana ja muussa paikassa kuin yleisen alioikeuden istunnosta säädetään.

Luovuttamisasia voidaan käsitellä säilöönottamisen voimassa pitämistä koskevassa kärjäoikeuden istunnossa. Jollei kärjäoikeus pidä sitä ilmeisen tarpeettomana, asia voidaan käsitellä erillisessä istunnossa.

Kärjäoikeuden on syyttäjän pyynnön saatuaan annettava tiedoksi syyttäjälle ja luovutettavaksi pyydetylle asiaa käsittelevän istunnon ajankohta ja paikka. Luovutettavaksi pyydetylle, jota ei ole otettu säilöön, on lisäksi ilmoitettava, mikä seuraamus hänelle voi aiheutua siitä, ettei hän saavu istuntoon.

28 §

Läsnäolo istunnossa

Syyttäjän on oltava läsnä ja esitettävä pyyntönsä sisältö kärjäoikeuden istunnossa. Syyttäjän tulee valvoa pyynnön esittäneen jäsenvaltion etua.

Luovutettavaksi pyydetty, joka on otettu säilöön, on tuotava kärjäoikeuden istuntoon, ja häntä on kuultava syyttäjän pyynnön sisällöstä.

Luovutettavaksi pyydetylle, jota ei ole otettu säilöön, on varattava tilaisuus tulla

kuulluksi syyttäjän pyynnön sisällöstä. Jos luovutettavaksi pyydetty jää pois asian käsittelystä ilman laillista estettä, asia voidaan tutkia ja ratkaista hänen poissaolostaan huolimatta.

29 §

Suostumuksen ilmoittaminen

Luovutettavaksi pyydetty ilmoittaa henkilökohtaisesti kärjäoikeuden istunnossa, suostuuko hän luovuttamiseensa tai siihen, että jäsenvaltiossa, johon hänet luovutetaan, hänet saadaan asettaa syytteeseen, häntä rangaista tai häneltä riittää vapaus muusta ennen luovuttamista tehdystä rikoksesta kuin siitä, jonka perusteella luovuttamista pyydetään, taikka siihen, että hänet voidaan luovuttaa edelleen toiseen jäsenvaltioon.

Kärjäoikeuden on ennen suostumuksen vastaanottamista ilmoitettava luovutettavaksi pyydetylle 1 momentissa tarkoitettujen suostumusten merkitys.

Edellä 1 momentissa tarkoitetuista suostumuksista sekä 2 momentissa tarkoitettua ilmoituksesta on tehtävä merkintä pöytäkirjaan.

30 §

Suostumuksen peruuttaminen

Luovutettavaksi pyydetty voi peruuttaa tässä laissa tarkoitetut suostumuksensa, kunnes luovuttamista koskeva päätös on pantu täytäntöön.

Jos luovutettavaksi pyydetty peruuttaa suostumuksensa luovuttamiseen, tuomioistuimen on otettava luovuttamista koskeva asia uudelleen käsiteltäväksi. Suostumuksen antamisen ja peruuttamisen välistä aikaa ei oteta huomioon tässä laissa säädettyjä määräaikoja laskettaessa.

31 §

Lisätietojen pyytäminen

Kärjäoikeus voi tarvittaessa ennen päätöksen tekemistä pyytää lisätietoja pyynnön esittäneen jäsenvaltion toimivaltaiselta viranomaiselta. Tietojen toimittamiselle voidaan

asettaa määräaika. Luovutettavaksi pyydettyä tulee kuulla toimitetuista tiedoista siten kuin 28 §:ssä säädetään.

32 §

Määräajat

Jos luovutettavaksi pyydetty on suostunut luovuttamiseen, kärjäoikeuden on tehtävä luovuttamista koskeva päätös kolmen päivän kuluessa suostumuksen antamisesta. Kärjäoikeuden on kuitenkin aina tehtävä luovuttamista koskeva päätös 26 päivän kuluessa siitä, kun luovutettavaksi pyydetty on otettu kiinni tai muuten tavoitettu Suomessa. Jos päätöstä ei erityisestä syystä voida tehdä mainitussa määräajassa, se on tehtävä niin pian kuin mahdollista.

33 §

Kärjäoikeuden päätös

Jos luovuttamiselle asetetaan 8—10 §:n mukainen ehto, se on sisällytettävä kärjäoikeuden päätökseen. Lisäksi kärjäoikeuden päätöksessä on ilmoitettava luovutettavaksi pyydetyn antamista suostumuksista. Jos kärjäoikeus suostuu luovuttamiseen, päätökseen on otettava maininta myös siitä, että pyynnön esittäneellä jäsenvaltiolla on velvollisuus noudattaa eurooppalaisesta pidätysmääräyksestä ja jäsenvaltioiden välisistä luovuttamismenettelyistä tehdyn neuvoston puitepäätöksen (2002/584/YOS, puitepäätös) 27 ja 28 artiklan säännöksiä.

Jos kärjäoikeus suostuu luovuttamiseen, luovutettava on pidettävä säilössä, jollei tuomioistuin toisin määrää. Jos kärjäoikeus kieltäytyy luovuttamisesta, se voi kuultuaan asiassa syyttäjää ja luovutettavaksi pyydettyä määrätä, että luovutettavaksi pyydetyn säilöön ottamista jatketaan, kunnes luovuttamista koskeva päätös on tullut lainvoimaiseksi tai korkein oikeus päättää toisin.

Mitä 2 momentissa säädetään, koskee soveltuvin osin myös matkustuskieltoa.

34 §

Kilpailevat pyynnöt

Jos useat jäsenvaltiot pyytävät saman hen-

kilön luovuttamista, tuomioistuin päättää luovuttamista koskevan päätöksen tehdessään myös, mihin jäsenvaltioon henkilö luovutetaan. Päätöstä tehdessään tuomioistuimen on otettava huomioon kaikki asiaan vaikuttavat seikat, erityisesti pyyntöjen perusteena olevien tekojen laatu ja tekopaikat, pyyntöjen esittämisen ajankohta sekä se, onko pyyntö tehty syytetoimenpiteitä vai vapausrangaisituksen täytäntöönpanoa varten.

Jos pyynnöt koskevat eri rikoksia, tuomioistuin voi samalla määrätä, että tietylle jäsenvaltiolle luovutettava henkilö on tämän lain mukaisin ehdoin luovutettava sieltä edelleen toiselle jäsenvaltiolle.

Jos sekä jäsenvaltio että Euroopan unioniin kuulumaton valtio, joka ei ole Pohjoismaa, pyytävät saman henkilön luovuttamista ja tuomioistuin katsoo, että jäsenvaltion pyyntöön voidaan tämän lain mukaan suostua, ja oikeusministeriö katsoo, että sille esitettyyn pyyntöön voidaan suostua, oikeusministeriö ratkaisee rikoksen johdosta tapahtuvasta luovuttamisesta annetun lain (456/1970) 25 §:n mukaisesti, mihin valtioon henkilö luovutetaan. Tuomioistuin lykkää lainvoimaisen päätöksensä täytäntöönpanoa ja lähettää päätöksen oikeusministeriöön asian ratkaisemista varten.

Jos sekä jäsenvaltio että kansainvälinen rikostuomioistuin pyytävät saman henkilön luovuttamista, tämän lain mukaisen pyynnön käsittelyä tuomioistuimessa lykätään, kunnes oikeusministeriö on tehnyt sille esitettyä pyyntöä koskevan päätöksen.

35 §

Viivästykset

Jos luovuttamisasiaa ei ole lainvoimaisesti ratkaistu 60 päivän kuluessa luovutettavaksi pyydetyn kiinniottamisesta, syyttäjän on ilmoitettava viivästyksestä ja sen syystä pyynnön esittäneen jäsenvaltion toimivaltaiselle viranomaiselle.

Jos luovutettavaksi pyydetty on suostunut luovuttamiseen, eikä asiaa ole lainvoimaisesti ratkaistu kymmenen päivän kuluessa suostumuksen antamisesta, syyttäjän on vastaavasti tehtävä 1 momentissa tarkoitettu ilmoitus.

Jos luovuttamisasiaa ei ole lainvoimaisesti ratkaistu 30 päivän kuluessa 1 ja 2 momentissa tarkoitettujen määräaikojen päättymisestä, syyttäjän on ilmoitettava viivästyksestä ja sen syystä Eurojust-yksikölle.

36 §

Päätöksestä ilmoittaminen

Syyttäjä ilmoittaa välittömästi luovuttamista koskevasta lainvoimaisesta päätöksestä pyynnön esittäneen jäsenvaltion toimivaltaiselle viranomaiselle sekä keskusrikospoliisille. Jos luovuttamisesta on kieltäydytty, pyynnön esittäneelle jäsenvaltiolle tulee ilmoittaa myös kieltäytymisen peruste. Pynnön esittäneelle jäsenvaltiolle tulee ilmoittaa myös, kuinka kauan luovutettavaksi pyydetty on ollut Suomessa vapautensa menettäneenä kiinniottamista ja luovuttamista koskevan pyynnön vuoksi.

Muutoksenhaku

37 §

Valitusoikeus

Käräjäoikeuden luovuttamista koskevaan päätökseen haetaan muutosta valittamalla korkeimpaan oikeuteen valituslupaa pyytämättä.

38 §

Valituksen tekeminen

Sen, joka haluaa hakea muutosta käräjäoikeuden luovuttamista koskevaan päätökseen, on seitsemän päivän kuluessa päätöksestä toimitettava käräjäoikeuteen korkeimmalle oikeudelle osoitettu valituskirjelmä. Valitusta, jota ei ole tehty määräajassa, ei oteta tutkittavaksi.

39 §

Valituksen vastaaminen

Valittajan vastapuolella on oikeus kirjalli-

sesti vastata valitukseen. Vastauksen antamista varten vastapuoli saa käräjäoikeudesta jäljennökset valituskirjelmästä ja siihen liitetystä asiakirjoista. Määräaika vastauksen antamiseen on seitsemän päivää muutoksenhakuajan päättymisestä. Vastapuolen on mainitussa määräajassa toimitettava kirjallinen vastaus käräjäoikeuteen. Valittaja saa käräjäoikeudesta jäljennöksen vastauksesta ja siihen liitetystä asiakirjoista.

40 §

Asiakirjojen toimittaminen korkeimpaan oikeuteen

Käräjäoikeuden tulee lähettää valituskirjelmä liitteineen viipymättä sen saavuttua korkeimmalle oikeudelle. Samalla on lähetettävä asiaa koskeva asiakirjavihko sekä jäljennös käräjäoikeuden päätöksestä. Vastaavasti vastauskirjelmä liitteineen on sen saavuttua lähetettävä viipymättä korkeimmalle oikeudelle.

41 §

Käsittelyn kiireellisyys

Korkeimman oikeuden on käsiteltävä asia kiireellisesti ja viimeistään 20 päivän kuluessa vastauksen toimittamiseen varatun ajan päättymisestä tehtävä luovuttamista koskeva päätös.

Jos 1 momentissa säädettyä määräaikaa ei erityisestä syystä voida noudattaa, päätös tulee tehdä niin pian kuin mahdollista.

42 §

Muut säännökset

Jollei muusta lainsäädännöstä muuta johdu, muutoksenhakuun sovelletaan muutoin soveltuvin osin niitä oikeudenkäymiskaaren 30 luvun säännöksiä, jotka koskevat muutoksenhakua hovioikeuden ensimmäisenä oikeusasteena käsittelemään asiaan. Asian käsittelyyn korkeimmassa oikeudessa sovelletaan myös

soveltuvin osin tämän lain säännöksiä asian käsittelystä käräjäoikeudessa.

43 §

Henkilön päästäminen vapaaksi

Jos korkein oikeus kieltäytyy luovuttamisesta, sen on määrättävä, että säilössä pidetty on päästettävä heti vapaaksi tai kumottava asetettu matkustuskielto.

Täytäntöönpano

44 §

Täytäntöönpanosta vastaava viranomainen

Luovuttamispäätöksen täytäntöönpanosta vastaa keskusrikospoliisi.

45 §

Päätöksen täytäntöönpano

Luovuttamispäätös pannaan täytäntöön, kun se on lainvoimainen.

Luovutettavaksi pyydetty voi kirjallisesti ilmoittaa käräjäoikeudelle, ettei hän aio hakea muutosta käräjäoikeuden päätökseen. Toimivaltaisen syyttäjän suostumuksella päätös voidaan tällöin panna täytäntöön ennen kuin se on lainvoimainen.

46 §

Täytäntöönpanoaika

Luovutettava henkilö luovutetaan pyynnön esittäneen jäsenvaltion toimivaltaisille viranomaisille mahdollisimman pian toimivaltaisten viranomaisten sopimana ajankohtana. Hänet luovutetaan kuitenkin viimeistään kymmenen päivän kuluttua luovuttamispäätöksen saatua lainvoiman.

Jos 1 momentissa mainitun määräajan noudattaminen ei ole mahdollista Suomessa tai pyynnön esittäneessä jäsenvaltiossa ilmevän ylivoimaisen esteen vuoksi, toimival-

taisten viranomaisten tulee sopia uudesta luovuttamispäivästä. Luovutettava henkilö tulee luovuttaa kymmenen päivän kuluessa sovitusta uudesta määräpäivästä.

47 §

Täytäntöönpanon siirtäminen

Tuomioistuin voi siirtää luovuttamispäätöksen täytäntöönpanoa, jos on olemassa seikkoja, joiden vuoksi luovuttaminen olisi inhimillisesti kohtuutonta. Luovuttamispäätös on pantava täytäntöön heti, kun tällaisia seikkoja ei enää ole. Toimivaltaisten viranomaisten tulee tällöin sopia uudesta luovuttamispäivästä. Luovutettava henkilö tulee luovuttaa kymmenen päivän kuluessa sovitusta uudesta määräpäivästä.

48 §

Vapaaksi päästäminen

Jos luovutettava henkilö on 46 ja 47 §:ssä tarkoitettujen määräaikojen päättyessä edelleen säilössä, hänet on päästettävä vapaaksi.

49 §

Täytäntöönpanon lykkääminen ja väliaikainen luovuttaminen

Tuomioistuin voi lykätä luovuttamispäätöksen täytäntöönpanoa, jotta luovutettavaa henkilöä voidaan Suomessa syyttää muusta kuin kiinniottamista ja luovuttamista koskevan pyynnön perusteena olevasta teosta, tai jos hänet on jo tuomittu, jotta hän voi suorittaa tuomitun rangaistuksen.

Tuomioistuin voi luovuttamispäätöksen täytäntöönpanon lykkäämisen sijasta väliaikaisesti luovuttaa luovutettavan henkilön pyynnön esittäneelle jäsenvaltiolle toimivaltaisten viranomaisten välisessä sopimuksessa erikseen määriteltävin ehdoin. Sopimus on tehtävä kirjallisesti.

Erityissääntö ja edelleen luovuttaminen

50 §

Luvan pyytäminen

Kiinniottamista ja luovuttamista koskevan pyynnön esittäneelle jäsenvaltiolle voidaan sen pyynnöstä antaa lupa siihen, että Suomesta luovutettu henkilö saadaan kyseisessä jäsenvaltiossa asettaa syytteeseen, häntä rangaista tai häneltä riittää vapaus muusta ennen luovuttamista tehdystä rikoksesta kuin siitä, jonka perusteella hänet on luovutettu, taikka siihen, että luovutettu henkilö voidaan luovuttaa edelleen toiseen jäsenvaltioon. Pyyntö on toimitettava toimivaltaiselle syyttäjälle, ja sen tulee sisältää 14 §:ssä tarkoitetut tiedot.

51 §

Luvan antaminen

Edellä 50 §:ssä tarkoitetun luvan antamista koskevassa menettelyssä noudatetaan soveltuvin osin, mitä tässä laissa säädetään luovuttamisasian käsittelystä. Luovutetulle henkilölle on määrättävä 20 §:ssä tarkoitettu puolustaja, jota on kuultava käräjäoikeuden istunnossa ennen luvan antamista. Tarvittaessa käräjäoikeus voi varata myös luovutetulle henkilölle tilaisuuden tulla kirjallisesti kuulluksi.

Käräjäoikeus antaa luvan, jos luovuttaminen tämän lain mukaan olisi sallittua. Käräjäoikeuden tulee tarvittaessa asettaa 8—10 §:ssä säädetty ehdot.

Päätös tulee tehdä 30 päivän kuluessa pyynnön saapumisesta syyttäjälle. Jos päätöstä ei erityisestä syystä voida tehdä mainitussa määräajassa, se on tehtävä niin pian kuin mahdollista.

52 §

Muutoksenhaku

Käräjäoikeuden 51 §:ssä tarkoitettuun päätökseen haetaan muutosta valittamalla korkeimpaan oikeuteen noudattaen soveltuvin osin, mitä muutoksenhausta säädetään 37—43 §:ssä.

3 luku

Luovuttaminen toisesta jäsenvaltiosta Suomeen*Yleiset edellytykset*

53 §

Edellytykset pyynnön esittämiselle

Toisessa jäsenvaltiossa oleskelevan henkilön kiinniottamista ja luovuttamista Suomeen syytetoimenpiteitä varten voidaan pyytää, jos pyynnön perusteena olevasta teosta Suomen laissa säädetty ankarin rangaistus on vähintään vuosi vankeutta. Pynnön perusteena tulee olla vangitsemispäätös.

Kiinniottamista ja luovuttamista Suomeen vapausrangaistuksen täytäntöönpanoa varten voidaan pyytää, jos pyynnön perusteena olevasta teosta on annettu täytäntöönpanokelpoinen tuomio Suomessa ja tuomittu seuraamus on vähintään neljän kuukauden vankeusrangaistus.

Jos pyynnön perusteena olevasta teosta Suomen laissa säädetty ankarin rangaistus on vähintään kolme vuotta vankeutta ja teko on jokin 3 §:n 2 momentissa mainituista, tästä ilmoitetaan kiinniottamista ja luovuttamista koskevassa pyynnössä pyynnön vastaanottavalle jäsenvaltiolle.

Jos pyynnön perusteena on teko, joka täyttää 1 tai 2 momentissa säädetty edellytykset, luovuttamista voidaan pyytää myös teoista, jotka eivät täytä kummassakaan momentissa säädettyjä edellytyksiä.

Menettely

54 §

Toimivaltaiset viranomaiset

Edellä 53 §:n 1 momentissa tarkoitetun syytetoimenpiteitä koskevan pyynnön tekee syyttäjä, joka on toimivaltainen ajamaan syytettä kysymyksessä olevassa rikosasiassa. Vapausrangaistuksen täytäntöönpanoa koskevan 53 §:n 2 momentissa tarkoitetun pyynnön tekee rikosseuraamusvirasto.

55 §

Yhteydenpitojärjestys

Edellä 54 §:ssä tarkoitettu toimivaltainen viranomainen toimittaa pyynnön tarkastusten asteittaisesta lakkauttamisesta yhteisillä rajoilla tehdyn Schengenin sopimuksen soveltamisesta tehdystä yleissopimuksessa tarkoitettuun tietojärjestelmään tai vastaavaan järjestelmään.

Jos luovutettavaksi pyydetyn olinpaikka tunnetaan, 54 §:ssä tarkoitettu toimivaltainen viranomainen voi toimittaa pyynnön suoraan tai kansainvälisten yhteydenpitokanavien välityksellä toisen jäsenvaltion toimivaltaiselle viranomaiselle.

Edellä 54 §:ssä tarkoitettujen toimivaltaisten viranomaisten on tehtävä keskusrikospoliisille ilmoitus pyynnöstä, jota ei toimiteta keskusrikospoliisiin välityksellä.

56 §

Pyynnön sisältö ja muoto

Kiinniottamista ja luovuttamista koskevan pyynnön tulee sisältää 14 §:n 1 momentissa tarkoitettut tiedot, ja se voidaan tehdä 14 §:n 2 momentissa tarkoitettulla tavalla.

57 §

Kieli ja käännökset

Kun luovutettavaksi pyydetyn olinpaikka tunnetaan, pyyntö on tehtävä pyynnön vastaanottavan jäsenvaltion kielellä. Jos kyseinen jäsenvaltio on ilmoittanut hyväksyvänsä pyynnöt myös muulla kielellä, pyyntö voidaan tehdä jäsenvaltion hyväksymällä kielellä.

Keskusrikospoliisi huolehtii 1 momentin mukaisten käännösten tekemisestä ja toimitamisesta pyynnön vastaanottavalle jäsenvaltiolle.

Erytyissäntö ja ehdot

58 §

Erytyissäntöön noudattaminen

Jäsenvaltiosta Suomeen luovutettua henki-

lää ei saa asettaa syytteeseen tai rangaista tai häneltä riistää vapautta muusta ennen luovuttamista tehdystä rikoksesta kuin siitä, joka oli luovuttamisen perusteena.

Edellä 1 momentissa tarkoitettua kieltoa ei sovelleta, jos:

1) luovutetulla henkilöllä on ollut tilaisuus poistua Suomesta eikä hän ole poistunut 45 päivän kuluessa lopullisesta vapauttamisestaan tai on palannut Suomeen ensin poistuttuaan Suomesta;

2) rikoksesta ei voi seurata vankeusrangaistusta;

3) rikosoikeudenkäynti ei johda luovutetun henkilön vapautta rajoittavaan toimenpiteeseen;

4) luovutettu henkilö joutuu muun kuin vapaudenriiston käsittävän rangaistuksen tai toimenpiteen kohteeksi, mukaan lukien taloudellinen rangaistus tai sen sijasta määrätty toimenpide, vaikka se voisikin rajoittaa hänen vapauttaan;

5) henkilö on suostunut luovuttamiseensa ja luopunut vetoamasta 1 momentissa tarkoitettuun kieltoon;

6) henkilö on luovuttamisensa jälkeen nimenomaisesti luopunut vetoamasta 1 momentissa tarkoitettuun kieltoon tiettyjen luovuttamista edeltäneiden tekojen osalta; luovutusselitys annetaan käräjäoikeudelle 29 §:ssä tarkoitettulla tavalla;

7) henkilön luovuttanut jäsenvaltio antaa suostumuksensa kiellosta poikkeamiseen; taikka

8) henkilön luovuttanut jäsenvaltio on tehnyt Euroopan unionin neuvoston pääsihteeristölle ilmoituksen, jonka mukaan sen suostumus kiellosta poikkeamiseen katsotaan annetuksi, jollei toimivaltainen viranomainen ole yksittäistapauksessa toisin ilmoittanut.

Edellä 2 momentin 7 kohdassa tarkoitettua suostumusta voi pyytää syyttäjä, joka on toimivaltainen ajamaan syytettä kysymyksessä olevassa rikosasiassa. Pynnön perusteena tulee olla 60 §:ssä tarkoitettu vangitsemispäätös, ja pyynnön liitteenä tulee olla Suomeen luovutetun henkilön kirjallinen lausuma pyynnöstä. Suomessa 2 momentin 3 kohdan nojalla tuomitun vankeusrangaistuksen täytäntöönpanoa koskevaa suostumusta voi pyytää rikosseuraamusvirasto. Tässä momentissa

tarkoitettujen pyyntöjen tulee sisältää 14 §:n 1 momentissa tarkoitetut tiedot.

59 §

Ehtojen noudattaminen

Suomeen luovutetun henkilön osalta on noudatettava niitä ehtoja, joita luovuttamispäätöksessä on puitepäätöksen mukaisesti asetettu.

60 §

Vangitsemispäätöksen edellytykset

Jos jäsenvaltiosta Suomeen luovutetun henkilön todennäköisin syin epäillään syyllistyneen muuhun kuin luovuttamispäätöksessä tarkoitettuun tekoon, josta voi seurata vankeusrangaistus ja joka on tehty ennen hänen luovuttamistaan Suomeen, tuomioistuimien voi pidättämiseen oikeutetun virkamiehen pyynnöstä määrätä hänet vangittavaksi kyseisestä teosta henkilön syyttämistä koskevan suostumuksen saamiseksi toiselta jäsenvaltiolta. Rikoksesta epäillyltä ei kuitenkaan saa riistää vapautta tämän vangitsemispäätöksen nojalla ennen kuin kyseinen jäsenvaltio on antanut suostumuksensa syytteen nostamiseen vangitsemispäätöksessä tarkoitettua teosta. Vangitsemispäätös raukeaa, jos jäsenvaltio ei anna suostumusta syytteen nostamiseen.

Jos toinen jäsenvaltio on antanut 1 momentissa tarkoitettua suostumuksen ja epäillyltä on riistetty vapaus momentissa tarkoitettua vangitsemispäätöksen nojalla, kysymys epäillyn vangitsemisestä pakkokeinoina 1 luvun 8 §:n nojalla on saatettava tuomioistuimen ratkaistavaksi noudattaen soveltuvin osin, mitä mainitun luvun 13 ja 14 §:ssä säädetään. Jos epäilty on vapautensa menettäneenä muusta syystä, vangitsemispäätös on ilman viivytystä toisen jäsenvaltion suostumuksen jälkeen saatettava tuomioistuimen käsiteltäväksi.

Edellä 1 ja 2 momentissa tarkoitetuissa tilanteissa noudatetaan muutoin soveltuvin osin, mitä vangitsemisasiain käsittelystä säädetään pakkokeinolaissa.

Edelleen luovuttaminen

61 §

Kielto luovuttaa edelleen

Jäsenvaltiosta Suomeen luovutettua henkilöä ei saa luovuttaa edelleen toiseen jäsenvaltioon tai Euroopan unioniin kuulumattomaan valtioon.

Edellä 1 momentissa tarkoitettua kieltoa ei sovelleta jäsenvaltiosta Suomeen luovutetun henkilön edelleen luovuttamiseen toiseen jäsenvaltioon, jos:

1) hänellä on ollut tilaisuus poistua Suomesta eikä hän ole poistunut 45 päivän kuluessa lopullisesta vapauttamisestaan tai on palannut Suomeen ensin poistuttuaan Suomesta;

2) hän on suostunut luovuttamiseensa ja luopunut vetoamasta 1 momentissa tarkoitettuun kieltoon;

3) hän on luovuttamisensa jälkeen nimenomaisesti luopunut vetoamasta 1 momentissa tarkoitettuun kieltoon tiettyjen luovuttamista edeltäneiden tekojen osalta; luopumisilmoitus annetaan käräjäoikeudelle 29 §:ssä tarkoitettulla tavalla;

4) hänet luovuttanut jäsenvaltio antaa suostumuksensa kiellosta poikkeamiseen; taikka

5) hänet luovuttanut jäsenvaltio on tehnyt Euroopan unionin neuvoston pääsihteeristölle ilmoituksen, jonka mukaan sen suostumus kiellosta poikkeamiseen katsotaan annetuksi, jollei toimivaltainen viranomainen ole yksittäistapauksessa toisin ilmoittanut.

Edellä 1 momentissa tarkoitettua kieltoa ei sovelleta jäsenvaltiosta Suomeen luovutetun henkilön edelleen luovuttamiseen Euroopan unioniin kuulumattomaan valtioon, jos hänet luovuttanut jäsenvaltio antaa suostumuksensa kiellosta poikkeamiseen.

62 §

Pyyntö luovuttaa edelleen

Jos jäsenvaltio pyytää toisesta jäsenvaltiosta Suomeen luovutetun henkilön edelleen luovuttamista kyseiseen jäsenvaltioon eikä edelleen luovuttaminen 61 §:n 2 momentin 1—3 tai 5 kohdan mukaan ole mahdollista,

toimivaltainen syyttäjä pyytää suostumusta edelleen luovuttamiseen siltä jäsenvaltiolta, josta henkilö on luovutettu Suomeen. Pyynnön tulee sisältää 14 §:n 1 momentissa tarkoitettut tiedot.

4 luku

Erinäiset säännökset

63 §

Kuuleminen ennen luovuttamista koskevaa päätöstä

Jos kiinniottamista ja luovuttamista koskeva toisen jäsenvaltion pyyntö on tehty syytetoimenpiteitä varten, kansainvälisestä oikeusavusta rikosasioissa annetun lain (4/1994) mukaisen toimivaltaisen viranomaisen on pyynnön esittäneen jäsenvaltion pyynnöstä ennen luovuttamista koskevan päätöksen tekemistä suostuttava siihen, että luovutettavaksi pyydettyä kuullaan mainitun lain mukaisesti.

Edellä 1 momentissa tarkoitettu toimivaltainen viranomainen voi vastaavasti pyytää toiselta jäsenvaltiolta Suomeen luovutettavaksi pyydetyn kuulemistä.

64 §

Ehtojen poistaminen

Jos luovutettavaksi pyydetty on luovutettu Suomeen muusta kuin Euroopan unioniin kuuluvasta valtiosta ja häntä sitovat kyseistä luovuttamista koskevat ehdot, häntä ei saa luovuttaa toiseen jäsenvaltioon ilman sen valtion suostumusta, josta hänet on luovutettu Suomeen.

Edellä 1 momentissa tarkoitettussa tilanteessa toimivaltainen viranomainen pyytää luovuttamiselle sen valtion suostumusta, josta henkilö on luovutettu Suomeen. Tässä laissa tarkoitettut määräajat alkavat kulua vasta, kun ehdot eivät enää ole voimassa.

65 §

Erioikeudet ja vapaudet

Jos Suomesta luovutettavaksi pyydettyä

koskee oikeudenkäyntiä tai täytäntöönpanoa koskeva erioikeus tai vapaus, tässä laissa säädettyt määräajat alkavat kulua, kun toimivaltainen tuomioistuim on saanut tiedon erioikeuden tai vapauden poistamisesta.

66 §

Etsintä, takavarikko ja omaisuuden siirtäminen

Kansainvälisestä oikeusavusta rikosasioissa annetun lain mukainen toimivaltainen viranomainen saa, vaikka kiinniottamista ja luovuttamista koskevan pyynnön esittänyt jäsenvaltio ei olisi tätä pyytänyt, mainitussa laissa säädetyin edellytyksin suorittaa etsinnän ja takavarikon niin kuin siitä erikseen säädetään.

Tuomioistuim voi luovuttamista koskevassa päätöksessään määrätä, että takavarikoitu esine tai menetetyksi tuomittu omaisuus on siirrettävä luovuttamista pyytäneelle jäsenvaltiolle niin kuin siitä erikseen säädetään.

Edellä 1 momentissa tarkoitettu toimivaltainen viranomainen voi vastaavasti pyytää toiselta jäsenvaltiolta etsinnän ja takavarikon suorittamista sekä omaisuuden siirtämistä Suomeen.

67 §

Vapaudenmenetyksajan vähentäminen

Tuomioistuimen on mahdollisesti tuomitavasta rangaistuksesta rikoslain 6 luvun 13 §:n mukaisesti vähennettävä Suomeen luovutetulle henkilölle luovuttamismenettelyssä aiheutunut vapaudenmenetyks.

Jos luovuttaminen Suomeen on tapahtunut rangaistuksen täytäntöönpanoa varten, rangaistuslaitoksen johtaja vähentää luovutetun suorittavasta vapausrangaistuksesta hänelle luovuttamismenettelyssä aiheutuneen vapaudenmenetyksen noudattaen soveltuvin osin, mitä rikoslain 6 luvun 13 §:ssä säädetään.

68 §

Kustannukset

Toisen jäsenvaltion pyynnön täytäntöön-

panosta aiheutuneista kustannuksista ei peritä korvausta kyseiseltä jäsenvaltiolta.

Kauttakuljetus

69 §

Luvan antaminen kauttakuljetukseen

Oikeusministeriö antaa rikoksen johdosta tapahtuvasta luovuttamisesta annetun lain 33 §:n mukaisesti luvan siihen, että jäsenvaltiosta tai Euroopan unioniin kuulumattomasta valtiosta toiseen jäsenvaltioon luovutettavaksi pyydetty voidaan kuljettaa Suomen kautta, jos oikeusministeriölle on ilmoitettu:

- 1) hänen henkilöllisyytensä ja kansalaisuutensa;
- 2) luovuttamista koskevan pyynnön olemassaolo;
- 3) rikoksen luonne ja oikeudellinen luokittelu; sekä
- 4) kuvaus olosuhteista, joissa rikos on tehty, mukaan lukien aika ja paikka.

Lupaa ei saa antaa, jos luovutettavaksi pyydetty henkilö on Suomen kansalainen ja luovuttaminen tapahtuisi vapausrangaistuksen täytäntöönpanoa varten eikä luovutettavaksi pyydetty ole suostunut Suomen kautta tapahtuvaan kuljetukseen.

Jos luovutettavaksi pyydetty on Suomen kansalainen ja luovuttaminen tapahtuisi syytetoimenpiteitä varten, luvan ehdoksi on asetettava, että luovutettavaksi pyydetty henkilö välittömästi tuomion tultua lainvoimaiseksi palautetaan Suomeen suorittamaan mahdollisesti tuomittua vapausrangaistusta, mikäli hän pyytää saada suorittaa rangaistuksensa Suomessa. Vapausrangaistus on pantava Suomessa täytäntöön noudattaen, mitä siitä erikseen säädetään.

Kauttakuljetusta koskeva pyyntö voidaan lähettää oikeusministeriölle millä tahansa sellaisella tavalla, josta voidaan esittää kirjallinen todiste. Oikeusministeriö antaa päätöksensä tiedoksi samaa menettelyä noudattaen.

70 §

Kauttakuljetuksen pyytäminen

Jos luovutettavaksi pyydetty aiotaan kul-

juttaa Suomeen toisen jäsenvaltion kautta, toimivaltaisen viranomaisen tulee pyytää kauttakuljetukseen lupa. Pyyntö tulee sisältää 69 §:n 1 momentin 1—4 kohdassa tarkoitettut tiedot, ja se lähetetään 69 §:n 4 momentissa tarkoitetulla tavalla.

71 §

Ilmakuljetus

Kauttakuljetuksena ei pidetä ilmakuljetusta, joka tapahtuu ilman välilaskua. Jos laskeutuminen ennen lopullista määränpäättä kuitenkin tapahtuu, sovelletaan 69 ja 70 §:ää.

72 §

Asetuksenantovaltuus

Tämän lain täytäntöönpanosta voidaan antaa tarkempia säännöksiä valtioneuvoston asetuksella.

5 luku

Voimaantulo

73 §

Voimaantulo- ja siirtymäsäännökset

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2004.

Lakia sovelletaan sen voimaantulon jälkeen toimitettuihin kiinniottamista ja luovuttamista koskeviin pyyntöihin. Lain voimaan tullessa Suomessa vireillä oleviin toisen jäsenvaltion luovuttamispyyntöihin sovelletaan ennen lain voimaantuloa voimassa ollutta lakia.

Jos toinen jäsenvaltio on ilmoittanut, että se pyynnön vastaanottavana jäsenvaltiona soveltaa ennen ilmoittamaansa päivämäärää tehtyihin tekoihin ennen puitepäätöksen täytäntöönpanemiseksi annettua lainsäädäntöä voimassa ollutta sääntelyä, myös Suomi pyynnön esittäneenä jäsenvaltiona soveltaa ennen tämän lain voimaantuloa voimassa ollutta lakia.

Jos toinen jäsenvaltio tämän lain voimaan tultua soveltaa rikoksen johdosta tapahtuvaan luovuttamiseen muuta kuin puitepäätöksen täytäntöönpanemiseksi annettua lainsäädän-

töä, Suomi soveltaa vastaavasti suhteessa tällaiseen jäsenvaltioon ennen tämän lain voimaantuloa voimassa ollutta lakia.

Helsingissä 30 päivänä joulukuuta 2003

Tasavallan Presidentti

TARJA HALONEN

Oikeusministeri *Johannes Koskinen*

N:o 1287

L a k i**rikoksen johdosta tapahtuvasta luovuttamisesta annetun lain muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 30 päivänä joulukuuta 2003

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

kumotaan rikoksen johdosta tapahtuvasta luovuttamisesta 7 päivänä heinäkuuta 1970 annetun lain (456/1970) 2 §:n 2 momentti, 6 §:n 3 momentti, 10 §:n 2 momentti, 34 §:n edellä oleva väliotsikko sekä 35—48 §, sellaisina kuin ne ovat laissa 182/1999, sekä

muutetaan 1 §:n 2 momentti, 3, 4, 12 ja 25 §, 26 §:n 1 momentti, 32 §:n 1 momentti, 33 §:n 2 momentti ja 34 §,

sellaisina kuin niistä ovat 3 ja 12 §, 32 §:n 1 momentti, 33 §:n 2 momentti ja 34 § mainitussa laissa 182/1999 sekä 4 § viimeksi mainitussa laissa ja laissa 298/2002, seuraavasti:

1 §

Rikoksen johdosta tapahtuvasta luovuttamisesta Suomen ja muiden Euroopan unionin jäsenvaltioiden sekä Suomen ja muiden pohjoismaiden välillä on säädetty erikseen.

detään rangaistuksen täytäntöönpanoa varten, voidaan pyyntöön suostua ainoastaan, jollei rangaistusseuraamus olennaisesti poikkea siitä, mitä rikoksesta olisi täällä voinut seurata.

3 §

Suomessa taikka suomalaisessa laivassa tai ilma-aluksessa tehdystä rikoksesta saadaan luovuttaa vain, jos rikoksen oikeudellinen selvittäminen luovuttamista pyytävässä valtiossa on katsottava tarkoituksenmukaiseksi eikä rangaistus, joka tuon valtion lain mukaan voisi seurata rikoksesta, olennaisesti poikkea siitä, mitä rikoksesta Suomen oikeuden mukaan saattaisi seurata. Jos luovuttamista pyy-

4 §

Luovuttaa ei saa, ellei pyynnössä tarkoitettu teko ole sellainen rikos tai ellei sitä Suomessa vastaavissa olosuhteissa tehtynä olisi pidettävä sellaisena rikoksena, josta Suomen lain mukaan säädetty ankarin rangaistus on vähintään vuosi vankeutta.

Joka vieraassa valtiossa on tuomittu 1 momentissa tarkoitettusta teosta, saadaan luovuttaa vain, jos määrätty seuraamus käsittää vähintään neljän kuukauden vapaudenmenetyksen.

HE 88/2003
LaVM 7/2003
EV 128/2003

Neuvoston puitepäättös (2002/584/YOS); EYVL N:o L 190, 18.7.2002, s. 1

Jos luovuttamispyyntö käsittää useita tekoja ja edellä mainitut edellytykset ovat olemassa jonkin teon osalta, pyyntöön voidaan suostua myös niiden muiden tekojen osalta, jotka tai joita vastaavat teot ovat Suomen oikeuden mukaan rangaistavia.

Sen estämättä, mitä 1 ja 2 momentissa säädetään, voidaan luovuttaa teosta, jota Suomessa vastaavissa olosuhteissa tehtynä olisi pidettävä rahanväärennysrikoksena, rahanväärennyksen valmisteluna tai väärän rahan käyttönä.

12 §

Luovuttamispyyntöön suostuttaessa on soveltuvilta osin asetettava seuraavat ehdot:

1) luovutettua henkilöä ei saa siinä valtiossa, jolle hänet luovutetaan, ilman 32 §:ssä tarkoitettua lupaa asettaa syyteeseen tai rangaista muusta ennen luovuttamista tehdystä rikoksesta eikä luovuttaa edelleen toiselle valtiolle, paitsi siinä tapauksessa, ettei hän ole poistunut maasta 45 päivän kuluessa sen jälkeen, kun estettä ei enää ollut, taikka hän on sinne palannut sieltä poistuttuaan;

2) luovutettua ei saa ilman lupaa panna kysymyksessä olevasta rikoksesta syyteeseen tuomioistuimessa, jolle on annettu valta vain tilapäisesti tai erityisissä poikkeusoloissa tuomita sellaisissa asioissa;

3) luovutetulle henkilölle tuomittua kuolemanrangaistusta ei saa panna täytäntöön.

Edellä 5 §:ssä tarkoitettussa tapauksessa on nimenomaan mainittava, ettei luovutettua saa rangaista sotilasrikosta tarkoittavan säännöksen nojalla.

Kun joku luovutetaan 6 §:n mukaan teosta, jota ei voida pääasialliselta luonteeltaan pitää poliittisena rikoksena, on ehdoksi pantava, ettei tekoa luovutettua rangaistukseen tuomitessa saa katsoa poliittiseksi rikokseksi.

Luovuttamiseen suostuttaessa voidaan lisäksi asettaa tarpeelliseksi katsottuja muita ehtoja.

25 §

Jos useat vieraat valtiot pyytävät samaa henkilöä luovutettavaksi ja pyyntöjen joukossa ei ole sellaista pyyntöä, johon sovellettaisiin rikoksen johdosta tapahtuvasta luovuttamisesta Suomen ja muiden pohjoismaiden välillä annettua lakia (270/1960), määrää

oikeusministeriö, ottaen huomioon rikoksen laadun, tekoajan ja -paikan, pyyntöjen saapumisjärjestyksen, luovutettavaksi pyydetyn kansalaisuuden ja kotipaikan sekä muut asiaan vaikuttavat olosuhteet, mille valtiolle hänet on luovutettava.

Milloin luovuttamispyynnöt koskevat eri rikoksia, voidaan samalla määrätä, että tietyille valtiolle luovutettava henkilö on luovutettava sieltä edelleen toiselle valtiolle niillä ehdoilla, joilla luovuttaminen kyseiseen valtioon olisi mahdollista.

26 §

Poliisi- tai syyttäväviranomaisen taikka rangaistuksen täytäntöönpanoa koskevassa asiassa rikosseuraamusviraston, joka haluaa esitettäväksi pyynnön vieraassa valtiossa oleskelevan henkilön luovuttamisesta Suomeen, on tehtävä siitä esitys oikeusministeriölle. Jos ministeriö katsoo, että esitykseen on suostuttava, ministeriö tekee luovuttamispyynnön diplomaattista tietä, jollei asianomaisen vieraan valtion kanssa ole toisin sovittu.

32 §

Oikeusministeriö voi luovuttamisen ehtojen estämättä vieraan valtion pyynnöstä antaa luvan siihen, että luovutettu henkilö saadaan asettaa syyteeseen tai häntä rangaista muusta ennen luovuttamista tehdystä rikoksesta kuin siitä, jonka perusteella luovuttaminen on tapahtunut, taikka luovuttaa edelleen muulle valtiolle. Tällaiseen pyyntöön ja luovuttamiselle määrättäviin ehtoihin sovelletaan vastaavasti, mitä on säädetty luovuttamisesta Suomesta.

33 §

Suomen kansalainen saadaan kuitenkin kuljettaa Suomen kautta, jos on kysymys hänen luovuttamisestaan muuhun pohjoismaahan ja rikoksen johdosta tapahtuvasta luovuttamisesta Suomen ja muiden pohjoismaiden välillä 3 päivänä kesäkuuta 1960 annetussa laissa säädetty edellytykset hänen luovuttamiselleen vastaanottavalle valtiolle ovat olemassa taikka jos on kysymys hänen

luovuttamisestaan Euroopan unionin jäsen-
valtioon ja rikoksen johdosta tapahtuvasta
luovuttamisesta Suomen ja muiden Euroopan
unionin jäsenvaltioiden välillä annetussa lais-
sa (1286/2003) kauttakuljetukselle säädetyt
edellytykset ovat olemassa.

— — — — —

Helsingissä 30 päivänä joulukuuta 2003

Tasavallan Presidentti

TARJA HALONEN

34 §

Oikeusministeriön tämän lain nojalla teke-
mään päätökseen ei saa hakea muutosta
valittamalla.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tam-
mikuuta 2004.

Oikeusministeri *Johannes Koskinen*

N:o 1288

Laki**rikoksen johdosta tapahtuvasta luovuttamisesta Suomen ja muiden pohjoismaiden välillä annetun lain muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 30 päivänä joulukuuta 2003

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

muutetaan rikoksen johdosta tapahtuvasta luovuttamisesta Suomen ja muiden pohjoismaiden välillä 3 päivänä kesäkuuta 1960 annetun lain (270/1960) 20 ja 21 §, sellaisina kuin ne ovat, 20 § laissa 457/1970 ja 21 § osaksi viimeksi mainitussa laissa ja laissa 466/1987, sekä

lisätään lakiin uusi 9 a § seuraavasti:

9 a §

Jos sisäasiainministeriö toteaa, että luovuttaminen 1 §:ssä mainittuun valtioon, joka on myös Euroopan unionin jäsenvaltio, ei olisi mahdollista tämän lain nojalla, sen on siirrettävä asia toimivaltaiselle syyttäjälle käsiteltäväksi siinä järjestyksessä kuin rikoksen johdosta tapahtuvasta luovuttamisesta Suomen ja muiden Euroopan unionin jäsenvaltioiden välillä annetussa laissa (1286/2003) säädetään.

20 §

Jos samaa henkilöä pyydetään luovutettavaksi sekä tämän lain mukaisesti 1 §:ssä mainittuun valtioon että muuhun valtioon, joka ei ole Euroopan unionin jäsenvaltio, ja sisäasiainministeriö katsoo voitavan ensin mainittuun ja oikeusministeriö jälkimmäiseen pyyntöön suostua, valtioneuvosto, ottaen huomioon rikoksen johdosta tapahtuvasta luovuttamisesta 7 päivänä heinäkuuta 1970 annetun lain (456/1970) 25 §:n säännökset, oikeusministeriön esittelystä määrää valtion, jolle

henkilö luovutetaan. Valtioneuvosto päättää myös, onko luovuttamispäätökseen pantava sellainen ehto, jota mainitun lain 25 §:n 2 momentissa tarkoitetaan.

Jos samaa henkilöä pyydetään luovutettavaksi sekä tämän lain mukaisesti 1 §:ssä mainittuun valtioon että rikoksen johdosta tapahtuvasta luovuttamisesta Suomen ja muiden Euroopan unionin jäsenvaltioiden välillä annetun lain mukaisesti Euroopan unionin jäsenvaltioon ja sisäasiainministeriö katsoo, että ensin mainittuun ja tuomioistuin että jälkimmäiseen pyyntöön voidaan suostua, sisäasiainministeriö ottaen huomioon rikoksen johdosta tapahtuvasta luovuttamisesta annetun lain 25 §:n säännökset määrää valtion, johon henkilö luovutetaan. Sisäasiainministeriö päättää myös, onko luovuttamispäätökseen pantava sellainen ehto, jota viimeksi mainitun lain 25 §:n 2 momentissa tarkoitetaan.

Valtioneuvoston ja sisäasiainministeriön päätökseen ei saa hakea muutosta valittamalla.

HE 88/2003
LaVM 7/2003
EV 128/2003

Neuvoston puitepäätös (2002/584/YOS); EYVL N:o L 190, 18.7.2002, s. 1

21 §

Sisäasiainministeriö voi 7 §:ssä tarkoitetuissa tapauksissa pyynnöstä antaa luvan siihen, että tämän lain mukaan Suomesta luovutettu henkilö saadaan panna syytteeseen tai häntä rangaista muusta ennen luovuttamista tehdystä rikoksesta kuin siitä, jonka perusteella luovuttaminen on tapahtunut, taikka luovuttaa sellaisesta rikoksesta edelleen muulle 1 §:ssä mainitulle valtiolle.

Lupa voidaan antaa vain, mikäli tässä laissa säädetyt luovuttamisen edellytykset ovat olemassa, ja tällöin tulee noudattaa vastaavasti, mitä 10 §:n 3 ja 4 momentissa säädetään.

Tässä pykälässä tarkoitettun pyynnön tulee sisältää tiedot rikoksen laadusta, tekoajasta ja -paikasta sekä, pyynnön tarkoittaessa syytteeseenpanemista tai sitä varten tapahtuvaa edelleen luovuttamista, rangaistussäännöksestä, jonka katsotaan tulevan rikokseen sovellettavaksi. Pyyntöstä tulee lisäksi käydä ilmi, että siinä tarkoitettulle henkilölle on ilmoitettu 10 §:n 3 momentissa mainitusta oikeussuojakeinosta.

Jos sisäasiainministeriö toteaa, että suostuminen sellaisen 1 §:ssä tarkoitetun valtion,

joka on myös Euroopan unionin jäsenvaltio, tämän pykälän 1 momentissa tarkoitettuun pyyntöön ei olisi mahdollista 1 ja 2 momentin perusteella, sen on siirrettävä asia toimivaltaiselle syyttäjälle käsiteltäväksi siinä järjestyksessä kuin rikoksen johdosta tapahtuvasta luovuttamisesta Suomen ja muiden Euroopan unionin jäsenvaltioiden välillä annetussa laissa säädetään.

Muuhun kuin 1 §:ssä mainittuun valtioon tapahtuvaan luovuttamiseen tarvittavan luvan osalta on noudatettava rikoksen johdosta tapahtuvasta luovuttamisesta annetun lain 32 §:n säännöksiä. Jos kyseessä on luovuttaminen muuhun Euroopan unionin jäsenvaltioon kuin valtioon, joka on myös 1 §:ssä tarkoitettu valtio, sisäasiainministeriön on siirrettävä asia toimivaltaiselle syyttäjälle käsiteltäväksi siinä järjestyksessä kuin rikoksen johdosta tapahtuvasta luovuttamisesta Suomen ja muiden Euroopan unionin jäsenvaltioiden välillä annetussa laissa säädetään.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2004.

Helsingissä 30 päivänä joulukuuta 2003

Tasavallan Presidentti

TARJA HALONEN

Oikeusministeri *Johannes Koskinen*

N:o 1289

Laki**kansainvälisestä yhteistoiminnasta eräiden rikosoikeudellisten seuraamusten täytäntöönpanossa annetun lain muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 30 päivänä joulukuuta 2003

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan kansainvälisestä yhteistoiminnasta eräiden rikosoikeudellisten seuraamusten täytäntöönpanossa 16 päivänä tammikuuta 1987 annetun lain (21/1987) 3 §:n 1 momentti, 9 §:n 1 momentti ja 19 §:n 2 momentti,
 sellaisina kuin ne ovat, 3 §:n 1 momentti ja 9 §:n 1 momentti laissa 9/1994 sekä 19 §:n 2 momentti laissa 236/2001, seuraavasti:

3 §

Seuraamus, jonka vieraan valtion tuomioistuimien on määrännyt, saadaan panna täytäntöön Suomessa, jos:

1) tuomio on saanut lainvoiman ja se on täytäntöönpanokelpoinen siinä valtiossa, missä se on annettu;

2) teko, josta seuraamus on määrätty, on tai olisi Suomessa vastaavissa olosuhteissa tehtynä Suomen lain mukaan rikos taikka on rikoksen johdosta tapahtuvasta luovuttamisesta Suomen ja muiden Euroopan unionin jäsenvaltioiden välillä annetun lain (1286/2003) 3 §:ssä tarkoitettu teko; ja

3) valtio, jossa seuraamus on määrätty, on sitä pyytänyt tai siihen suostunut.

9 §

Tuomioistuimen on muunnettava vieraassa valtiossa tuomittu vapaudenmenetystä tar-

koittava seuraamus Suomen laissa vastaavasta rikoksesta tai rikoksen johdosta tapahtuvasta luovuttamisesta Suomen ja muiden Euroopan unionin jäsenvaltioiden välillä annetun lain 3 §:ssä tarkoitettua tekoa vakavuudeltaan vastaavasta rikoksesta säädetyksi vankeusrangaistukseksi. Tämä vankeusrangaistus ei kuitenkaan saa olla ankarampi kuin rikoksesta vieraassa valtiossa määrätty seuraamus, vaikka viimeksi mainittu seuraamus olisi lievempi kuin Suomen laissa rikoksesta säädetty vähimmäisrangaistus.

19 §

Suomessa tuomittu vankeusrangaistus voidaan 1 momentin mukaisesti jättää täytäntöönpantavaksi vieraassa valtiossa, jos tuomittu on asianomaisen vieraan valtion kansalainen, hänellä on kotipaikkansa tai hän

HE 88/2003
 LaVM 7/2003
 EV 128/2003

Neuvoston puitepäättös (2002/584/YOS); EYVL N:o L 190, 18.7.2002, s. 1

oleskelee siinä valtiossa ja tuomittu on suostunut siihen. Muulle kuin Suomen kansalaiselle Suomessa tuomittu vankeusrangaus voidaan kuitenkin jättää täytäntöönpanon täytäntöönpanon vieraassa valtiossa ilman tuomitun suostumusta, jos:

1) tuomittu vieraaseen valtioon pakenemalla tai muuten siellä karttaa vankeusrangauksen täytäntöönpanoa tai täytäntöönpanon jatkamista; tai

2) tuomittu edellä tarkoitetun vankeusrangaistuksen tai siihen johtaneen rikoksen johdosta lainvoimaisella päätöksellä on määrätty käännytettäväksi tai karkotettavaksi Suomesta.

— — — — —
Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2004.

Helsingissä 30 päivänä joulukuuta 2003

Tasavallan Presidentti

TARJA HALONEN

Oikeusministeri *Johannes Koskinen*

N:o 1290

Laki**oikeudenkäymiskaaren 31 luvun muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 30 päivänä joulukuuta 2003

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan oikeudenkäymiskaaren 31 luvun 9 b § ja 10 §:n 1 momentti, sellaisina kuin ne ovat laissa 360/2003, ja
lisätään 31 lukuun uusi 9 c § seuraavasti:

31 luku

Ylimääräisestä muutoksenhausta

9 b §

Lainvoiman saanut tuomio rikosasiassa voidaan purkaa myös, jos henkilöä on pyydetty luovutettavaksi Suomeen suorittamaan rikoslain 7 luvun nojalla tuomittua yhteistä vankeusrangaistusta, eikä luovuttaminen ole mahdollista kaikista yhteiseen vankeusrangaistukseen johtaneista rikoksista, tai luovuttamiseen ei jonkin rikoksen osalta suostuta. Tällöin korkeimman oikeuden on määrättävä rangaistus erikseen niistä rikoksista, joiden osalta luovuttaminen on mahdollista tai luovuttamiseen suostutaan, sekä muista rikoksista. Näin määrättävät rangaistukset eivät yhteensä saa olla ankarammat kuin alkupe-
 räinen yhteinen vankeusrangaistus.

9 c §

Lainvoiman saanut, menettämisseuraamusta koskeva tuomio rikosasiassa voidaan vastaajan vahingoksi purkaa:

1) jos 8 §:n 1 tai 2 kohdassa mainittu seikka on ollut olemassa ja sen voidaan otaksua vaikuttaneen siihen, että menettämisseuraamusta ei ole tuomittu tai että se on tuomittu olennaisesti lievempänä kuin se olisi tullut tuomita; tai

2) jos vedotaan seikkaan tai todisteeseen, jota ei ole aikaisemmin esitetty, ja sen esittäminen todennäköisesti olisi johtanut menettämisseuraamuksen tuomitsemiseen tai menettämisseuraamuksen tuomitsemiseen olennaisesti ankarampana.

Tuomiota ei pureta 1 momentin 2 kohdassa mainitusta syystä, ellei saateta todennäköiseksi, ettei asianosainen ole voinut vedota puheena olevaan seikkaan tai todisteeseen siinä tuomioistuimessa, joka on tuomion antanut, tai hakemalla muutosta tuomioon taikka että hän muutoin on pätevistä syistä ollut siihen vetoamatta.

10 §

Tuomion purkamista tarkoittava hakemus riita-asiassa sekä syytetyn tai 9 c §:ssä tarkoitettussa tapauksessa vastaajan vahingok-

HE 88/2003
 LaVM 7/2003
 EV 128/2003

Neuvoston puitepäätös (2002/584/YOS); EYVL N:o L 190, 18.7.2002, s. 1

si rikosasiassa on tehtävä vuoden kuluessa siitä päivästä, jona hakija sai tiedon hakemuksen perusteena olevasta seikasta, tai jos hakemus nojautuu toisen rikolliseen menettelyyn, jona tätä koskeva tuomio sai lainvoiman. Mainittua aikaa ei kuitenkaan ole luettava aikaisemmasta kuin siitä päivästä, jona se tuomio, jonka purkamista haetaan, sai

lainvoiman. Milloin hakemus riita-asiassa nojautuu 7 §:n 1 momentin 4 kohdassa mainittuun seikkaan, luetaan aika siitä päivästä, jona tuomio sai lainvoiman.

—————
Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammi-
kuuta 2004.

Helsingissä 30 päivänä joulukuuta 2003

Tasavallan Presidentti

TARJA HALONEN

Oikeusministeri *Johannes Koskinen*

N:o 1291

L a k i

Suomen Akatemiasta annetun lain 7 §:n muuttamisesta

Annettu Helsingissä 30 päivänä joulukuuta 2003

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
lisätään Suomen Akatemiasta 27 päivänä toukokuuta 1994 annetun lain (378/1994) 7 §:ään uusi 2 momentti seuraavasti:

7 §

Valtionavustuslain (688/2001) mukaiseen Suomen Akatemian rahoituspäätökseen sovelletaan, mitä valtionavustuslaissa säädetään. Valtionavustuksen myöntämistä koskevaan päätökseen ei kuitenkaan sovelleta lain 34 §:ää.

Ennen lain voimaantuloa myönnetyn valtionavustuksen käytössä ja käytön valvonnassa, palauttamisessa ja takaisinperinnässä noudatetaan valtionavustuksen myöntämisaikana voimassa olleita säännöksiä.

Ennen lain voimaantuloa voidaan ryhtyä lain täytäntöönpanon edellyttämiin toimenpiteisiin.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2004.

Helsingissä 30 päivänä joulukuuta 2003

Tasavallan Presidentti

TARJA HALONEN

Kulttuuriministeri *Tanja Karpela*

N:o 1292

Valtioneuvoston asetus**metsäkeskuksista ja metsätalouden kehittämiskeskuksesta annetun asetuksen 15 §:n muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 30 päivänä joulukuuta 2003

Valtioneuvoston päätöksen mukaisesti, joka on tehty maa- ja metsätalousministeriön esittelystä,

muutetaan metsäkeskuksista ja metsätalouden kehittämiskeskuksesta 12 päivänä helmikuuta 1996 annetun asetuksen (93/1996) 15 § seuraavasti:

15 §

Kehittämiskeskuksen johtokunnan kokoonpano

Kehittämiskeskuksen johtokunnassa on oltava kaksi valtion edustajaa, joista toinen edustaa maa- ja metsätalousministeriötä, yksi metsäteollisuuden edustaja ja kolme metsäkeskusten edustajaa, joista vähintään yhden tulee olla metsäkeskuksen johtaja.

Metsäkeskuksia edustavien jäsenten nimitämisestä säädetään metsäkeskuksista ja metsätalouden kehittämiskeskuksesta annetun lain 10 §:n 2 momentissa. Jäseniä nimitettäessä otetaan huomioon maan eri osat ja

alueellinen tasapuolisuus. Jäsenehdotuksen tekee metsäkeskuksen johtokunta. Maa- ja metsätalousministeriö antaa tarpeelliset hallinnolliset määräykset metsäkeskuksia edustavien jäsenehdokkaiden valintamenettelystä.

Maa- ja metsätalousministeriö pyytää edustavimmalta metsäteollisuuden järjestöltä ehdotuksen ehdokkaiksi metsäteollisuutta edustavaksi jäseneksi johtokuntaan.

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2004.

Ennen tämän asetuksen voimaantuloa voidaan ryhtyä sen täytäntöönpanon edellyttämiin toimenpiteisiin.

Helsingissä 30 päivänä joulukuuta 2003

Maa- ja metsätalousministeri *Juha Korkea-
oja*

Hallitussihteeri Vilppu Talvitie

N:o 1293

Sisäasiainministeriön asetus**Pelastusopiston suoritteiden maksullisuudesta ja maksuperusteista**

Annettu Helsingissä 19 päivänä joulukuuta 2003

Sisäasiainministeriön päätöksen mukaisesti säädetään 21 päivänä helmikuuta 1992 annetun valtion maksuperustelain (150/1992) 8 §:n nojalla, sellaisena kuin se on laissa 348/1994:

1 §

Pelastusopiston maksuttomia suoritteita ovat Pelastusopistosta 8 päivänä joulukuuta 1994 annetun lain (1165/1994) nojalla:

- 1) pelastuslain (468/2003) 53 §:ssä tarkoitettu koulutus;
- 2) yleisen väestönsuojelun toimintaorganisaatioon varatun johto- ja erityishenkilöstön koulutus;
- 3) valmiuslain (1080/1991) 40 §:ssä edellytetty koulutus;
- 4) valtion, kunnan, kuntainliiton tai muun julkisen yhteisön, viraston tai laitoksen tai valtion liikelaitoksen omatoimisen väestönsuojelun johdolle tarkoitettut kurssit; sekä
- 5) pelastuspalvelun johtamis- ja yhteistointakoulutus.

2 §

Valtion maksuperustelain 6 §:ssä tarkoitettuja maksullisia julkisoikeudellisia suoritteita, joista Pelastusopisto perii kiinteänä maksuna 65 euroa kurssipäivältä, ovat:

- 1) sopimuspalokunnan ja puolivakinaisen palokunnan päällystön kelpoisuuden tuottavat kurssit; sekä

- 2) muut kurssit, jotka on suoritettava kelpoisuuden saamiseksi johonkin pelastustoimen tehtävään.

Kurssimaksuun sisältyy opetus, majoitus, kurssilla jaettava oppimateriaali ja lounas kurssipäivänä.

3 §

Valtion maksuperustelain 7 §:ssä tarkoitettuja muita maksullisia suoritteita, jotka Pelastusopisto hinnoittelee liiketaloudellisin perustein, ovat:

- 1) muut kuin 1 ja 2 §:ssä tarkoitettut kurssit;
- 2) tilauksesta valmistettu koulutusaineisto;
- 3) konsultointi ja muu siihen verrattava palvelu;
- 4) koulutus- ja majoitustilojen, harjoitusalueen ja -laitteiden sekä kaluston vuokraus; sekä
- 5) muut erikseen sovitut palvelut.

4 §

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2004 ja on voimassa vuoden 2004 loppuun.

Helsingissä 19 päivänä joulukuuta 2003

Sisäasiainministeri *Kari Rajamäki*

Neuvotteleva virkamies Johanna Hakala

Sosiaali- ja terveysministeriön asetus**vuoden 2004 liikenneturvallisuusmaksusta**

Annettu Helsingissä 22 päivänä joulukuuta 2003

Sosiaali- ja terveysministeriön päätöksen mukaisesti säädetään liikennevakuutuslain (279/1959) 18 a §:n 1 momentin nojalla, sellaisena kuin se on laissa 361/1993:

1 §

Liikennevakuutuslain (279/1959) mukaista vakuutusta harjoittavien vakuutusyhtiöiden on suoritettava Liikennevakuutuskeskukselle vuonna 2004 liikennevakuutuslain 18 a §:ssä tarkoitettu liikenneturvallisuusmaksu, joka on yhteensä 6 022 000 euroa. Vakuutusyhtiöiden osuudet liikenneturvallisuusmaksusta määräytyvät niiden Suomessa vuonna 2004 saamien liikennevakuutuksen vakuutusmaksutulojen mukaisessa suhteessa.

2 §

Liikenneturvallisuusmaksusta tilitetään 4 790 000 euroa Liikenneturvasta annetussa asetuksessa (843/1987) tarkoitettulle Liikenneturvalle ja 34 000 euroa Ahvenanmaan maakuntahallinnolle liikenneturvallisuustyöhön. Jäljelle jäävä 1 198 000 euroa on tarkoitettu Liikennevakuutuskeskuksen liikenneturvallisuuden kehittämistyöhön.

3 §

Kunkin vakuutusyhtiön on maksettava 1 §:ssä tarkoitettua maksuosuudestaan Liikennevakuutuskeskukselle neljännesvuositain ennakkoa, joka määrätään yhtiön luotettavasti arvioiman vakuutusmaksutulon perusteella. Ensimmäinen ennakko on maksettava viimeistään 15 päivänä tammikuuta, toinen ennakko viimeistään 10 päivänä huhtikuuta, kolmas ennakko viimeistään 10 päivänä heinäkuuta ja neljäs ennakko viimeistään 10 päivänä lokakuuta.

Helsingissä 22 päivänä joulukuuta 2003

Peruspalveluministeri *Liisa Hyssälä*

Ennakoiden ja vuoden 2004 tilinpäätöksen mukaisten vakuutusmaksutulojen perusteella lasketun lopullisen maksuosuuden erotus otetaan huomioon vuoden 2005 kolmannen ennakon maksamisen yhteydessä.

Liikennevakuutuskeskus tilittää Liikenneturvalle ja Ahvenanmaan maakuntahallitukselle niiden osuudet liikenneturvallisuusmaksuista kahden vuorokauden kuluessa kunkin 1 momentissa mainitun ennakon eräpäivästä.

4 §

Liikennevakuutuskeskuksen on toimitettava sosiaali- ja terveysministeriölle selvitys vuoden 2004 liikenneturvallisuusmaksun tilityksistä sekä Liikennevakuutuskeskuksen liikenneturvallisuuden kehittämistyöhön tarkoitettun maksuosuuden käyttämisestä viimeistään 31 päivänä maaliskuuta 2005.

Ahvenanmaan maakuntahallituksen on toimitettava sosiaali- ja terveysministeriölle selvitys vuoden 2004 liikenneturvallisuusmaksun käyttämisestä viimeistään 31 päivänä maaliskuuta 2005.

5 §

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2004.

Tätä asetusta sovelletaan vuoden 2004 liikenneturvallisuusmaksun perimiseksi.

Ylimatemaatikko Pertti Pulkkinen

N:o 1295

**Maa- ja metsätalousministeriön ilmoitus
eräiden maatilalain mukaisten myyntihintasaamisten ja lainojen viitekorosta**

Annettu Helsingissä 19 päivänä joulukuuta 2003

Maa- ja metsätalousministeriö ilmoittaa, että maaseutuelinkeinojen rahoituslain muuttamisesta annetun lain (225/2002) 69 a §:ssä tarkoitettu, maatilalain (188/1977) mukaisten myyntihintasaamisten ja lainojen korkona käytettävä viitekorko on 1 päivästä tammikuuta 2004 lukien 4,43 prosenttia.

Helsingissä 19 päivänä joulukuuta 2003

Maa- ja metsätalousministeri *Juha Korkeaoja*

Maatalousylitarkastaja Kari Ojala

N:o 1296

Maa- ja metsätalousministeriön ilmoitus

eräiden porotalouden ja luontaiselinkeinojen rahoituslain mukaisten asuntolainojen viitekorosta

Annettu Helsingissä 19 päivänä joulukuuta 2003

Maa- ja metsätalousministeriö ilmoittaa, että porotalouden ja luontaiselinkeinojen rahoituslain muuttamisesta annetun lain (242/2002) 58 §:n 2 momentissa tarkoitettujen asuntolainojen korkona käytettävä viitekoroko on 1 päivästä tammikuuta 2004 lukien 4,43 prosenttia.

Helsingissä 19 päivänä joulukuuta 2003

Maa- ja metsätalousministeri *Juha Korkeaoja*

Maatalousylitarkastaja Kari Ojala